

شب شعر حمایت از مردم فلسطین در کراچی

در سالروز تولد شاعر بزرگ پاکستان علامه محمد اقبال لاهوری، محفل شعر و ادب با حضور زنده‌ترین شاعران ایالت سند در حمایت از مردم غیور و مظلوم فلسطین برگزار شد. در این برنامه شاعرانه که در خانه فرهنگ جمهوری اسلامی ایران در کراچی برگزار شد شاعران به قرائت اشعار حماسی و احساسی خود در حمایت از عملیات طوفان الاقصی و مردم غزه پرداختند.

سعید طالبی‌نیا، مسئول خانه فرهنگ جمهوری اسلامی ایران در ابتدای برنامه طی سخنان کوتاهی، بر حمایت قاطع نظام جمهوری اسلامی ایران و مردم شجاع ایران از مردم غزه و فلسطین و تمامی مستضعفان عالم تأکید کرد و گفت: جمهوری اسلامی ایران نه فقط در مقام بیانیه و اتخاذ مواضع سیاسی، بلکه در مقام عمل، حمایت همه جانبه‌ای از مبارزان شجاع فلسطینی دارد و در آشکار کردن این موضوع هیچ ترس

در گفت وگوی «جام جم» با دکتر محمد خزائی عنوان شد

مقاومت غزه؛ ظهور پرشکوه یک جنبش هنری

موسیقی با بوم نقاشی یا ... به اجرا می‌رسد. فرایند خلایقت در چنان شرایطی رشد می‌کند و زود خودش را نشان می‌دهد. فرایندی که در زمان‌های عادی ممکن است زمان بر باشد؛ اما همان طور که در فضای معنوی برای رزمندگان مان در خطوط مقدم دیدیم که بخاطر معامله‌ای که با خدا کردند، به‌قول امام‌راحل پدری جلو می‌روند و خدا درها را برایشان باز می‌کند که ره صدساله را فقط در یک شب طی می‌کنند. دقیقاً همین اتفاق در حوزه هنر می‌افتد و فوزه‌ها و بارقه‌های درخشد و همه جا را روشن می‌کند و هنرمند است که می‌تواند دریابد و ببیند و چون برآمده از دل است بر دل می‌نشیند و تأثیر خودش را می‌گذارد؛ در مقایسه با کاری که با رویکرد و نیت شیطانی و سیطنت‌آمیز و برای جعل حقیقت انجام می‌شود. ولی کار هنرمندانی که برآمده از نور درون است بر روان‌ها تأثیر می‌گذارد؛ از این رو این آثار هنری حقیقت‌جو با محوریت غزه گل کردند و بیش رفتند و حرکت آفریدند و در حرکت‌شان موفق بوده‌اند.

[۱] مرحوم حبیب ... صادقی در دهمین دوره جشنواره هنر مقاومت آذر ۹۲ گفته بود مقاومت در جهان ماه معنای هنر اجتماعی است و هنر مقاومت دیگر موضوع اجتماعی و سیاسی و منطقه‌ای نیست بلکه موضوعی جهانی است. او می‌گفت تلاش داریم رאוایان مظلومیت را در جهان امروز همراهی کنیم در حالی که اینک شاهدیم که هنر مقاومت واقعا تجلی جهانی یافته حتی هنرمندان و رسانه‌هایی بخاطر متن انسانیت از غزه حمایت می‌کنند و دیگر یک جنبش جهانی را می‌بینیم که در حال قیام یافتن است. قوام یافتن این جنبش البته زمان می‌برد و می‌تواند مقدمه بروز و ظهور یک مکتب باشد و مکتب در آتیه خودش را نشان می‌دهد. به نظر من این جنبش به همان مکتبی که طرح کردید وصل خواهد شد زیرا این شیوه هنر در جهان امروز مرسوم شده و ادامه خواهد داشت و فلسطین و مقاومت همچنان در مقابل سلطه قرار خواهد گرفت. این آثار هنری تأثیر دیگرشان این است که همه رخداده‌ها را ضبط می‌کند و همیشه ماندگار می‌شود. در کنار رسانه‌های فراگیر که گزارش و خبرشان ویژه همان زمان است و محور اخبارشان فرق کرده و روزآمد می‌شود،

[۲] دلیل این حرکت و جنبش ایجاد شده را چه می‌دانید؟ آن ستمی که صهیونیست‌ها در غزه مرتکب شدند و خیلی کارهای ناروایی که واقعا سابقه نداشته، زمانی که هنرمند صاحب فکر، اینها را می‌بیند به جوش می‌آید و این جوش آوردن و خروش نهادین، خلایقت را در پی دارد و خیلی چیزهایی که در زمان عادی برای هنرمند امکان‌ش کم است و با مقدمه چینی بسیار شاید شدنی شود، در چنین فرایندی در یک آن شکل می‌گیرد و در

وظیفه هنرمندان مقابله با بیداد است

به نظرم هنرمندان در شرایطی که این همه بیدادگری به اوج رسیده و با بی‌اعتنایی به بشريت شاهد چنین جنایاتی هستیم وظیفه سنگینی بر دوش‌شان است. آنها وظیفه دارند دست به کار شوند و مطمئنا تأثیر بزرگی دارند و می‌توانند سد راه بسیاری از رخدادهایی شوند که آینده را تیره‌تر می‌سازند. مثلا سرنوشت جنگ ویتنام با چند پوستر عوض شد و جلوی جنگ بیشتر گرفته شد. پوستری کار شد و انتشار یافت که کودکی کشته شده را در میان مزرعه‌ای نشان می‌داد و جملاتی که بر پوستر نوشته شده بود؛ «حتی کودکان؟» و زیر آن با خط سرخ نوشته شده بود؛ «آری حتی بچه‌ها!» که انتشار این پوستر در آمریکا باعث خشم و خروش عمومی و مانع ادامه جنگ‌افروزی‌های آمریکا شد. بنابراین چنین آثاری تأثیر خودشان را خواهند گذاشت شاید امروز این تأثیرات فوری نباشد اما در آینده نزدیک جلوی خیلی از رویداد‌ها را خواهد گرفت.

هفته فرهنگ

برگزاری روزهای فرهنگی ایران و ازبکستان

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در حاشیه اجلاس سران اکو در دیدار با آزاد بیک نظریکی‌اف، وزیر فرهنگ ازبکستان با اشاره به برگزاری روزهای سینمای ایران در این کشور گفت: در این دیدار مقرر شد سال ۲۰۲۴ روزهای فرهنگی ایران و

ازبکستان در هر دو کشور برگزار شود. وزیر فرهنگ کشورمان با اشاره به گفت‌وگو با طرف ازبکستانی مبنی بر اعلام خواهرخواندگی بین شهرهای مختلف ایران و ازبکستان، گفت: بر تقویت این امر در این نشست تأکید شد. همچنین برگزاری برنامه‌های فرهنگی مشترک بین دو شهر مسرقدت و اصفهان و بخارا و همدان از جمله پیشنهادات مطرح شده در جلسه بود. اسماعیلی درباره همکاری بنیاد بوعلی سینا با مجموعه‌های مرتبط در ازبکستان نیز گفت: بوعلی سینا میراث بزرگ تمدن ایرانی اسلامی است که در بخارا متولد و در همدان مدفون است در همین زمینه تداوم همکاری مشترک بنیاد بوعلی سینا با مجموعه‌های ازبکستان در جلسه مطرح شد. وی افزود؛ «جایزه بین‌المللی گوهرشاد» و همکاری در این زمینه از دیگر موضوعات مهم این دیدار بود که بسیار مورد استقبال قرار گرفت.

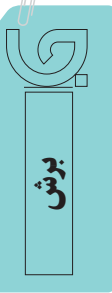
علی مختاری روزنامه‌نگار

برای نخستین بار در جهان به دلیل کنشگری و تأثیر رسانه‌های مستقل، شوری جهانی در پشتیبانی از غزه پدید آمد. هنرمندان به‌ویژه از کشورها و فرهنگ‌های مختلف به آفرینش آثار با محوریت غزه پرداخته و می‌پردازند آثاری که دیگر فقط مظلوم‌نمایی و افشای ستم نیست بلکه پرده برداشتن از سویه‌های شورانگیز حماسی است که مبارزه و سنگربندی در برابر نسل‌کشی و کودک‌کشی دولتی مصنوعی است که آپارتاید و نژادگرایی خود را با آموزه‌های دینی یهودیت پشتیبانی کرده و رژیم پدید آورده که برای میج انسانی کرامتی قائل نیست و خودش را قوم برگزیده و نژاد برتر می‌شمارد؛ در این فرازها با توجه به شور جهانی «حمایت از مردم غزه» جنبشی هنری را با محوریت غزه و مقاومت شاهدیم که این موضوع را با دکتر محمد خزائی، استاد دانشگاه تربیت مدرس و از هنرمندان دفاع مقدس و انقلاب به بحث گذاشتیم.

[۱] سال‌هاست شاهد تولید آثار هنری با موضوع فلسطین هستیم. این آثار در گذشته بیشتر جنبه بازنمایی مظلومیت مردمان فلسطین را داشت. اما بعد از شروع طوفان الاقصی آثار با موضوع مقاومت نوعی جنبه تپییجی و قهرمانانه پیدا کرده است. آیا می‌توانیم بگوییم که به سمت ایجاد یک مکتب در حوزه هنر مقاومت فلسطین هستیم؟

رژیم صهیونیستی و صهیونیست‌ها در بخش تبلیغات فعالیت همه جانبه‌ای را با شبکه‌های جهانی که در اختیار دارند، سامان دادند. اینها مخصوصاً به مفهوم تبلیغ و روش‌های تبلیغی، آگاهی‌و تسلط ویژه‌ای دارند. اما به نظر مانند گذشته‌ها پی از طوفان الاقصی کامیاب نشدند. قیلا با اقدامات زیاد در (اپوژشانی و واوونه‌نمایی) جنایات‌شان، موفق بودند اما این بار رودست خوردند و نه فقط مسلمانان که بسیاری از مردم و آزادمردان دنیا متوجه شدند صهیونیست‌ها سیاه‌نمایی می‌کنند و حتی مسائل را برعکس جلوه می‌دهند. همچنین در این سمت یعنی مسلمانان و کشورهای اسلامی تبلیغات خوبی را آغاز کردند و هنرمندان مسلمان هم واقعا دست به

و ملاحظه‌ای ندارد.

همچنین دکتر صابر ابومریم، دبیرکل بنیاد فلسطین نیز طی سخنان کوتاهی ضمن قدردانی از زحمات خانه فرهنگ در برگزاری نشست شعرى جهت تجلیل از مجاهدین و شهدای فلسطین از تمامی شاعران خواست برای محکوم کردن اسرائیل در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی اقدام کنند و آن را از وظایف اساسی همه مسلمانان شمرد.

برخلاف چنین روندی، شاهدیم که این آثار هنری همیشه زنده هستند و راوی تمامیت غزه خواهند بود.

[۲] از ویژگی‌های هنر همین است که حادثه را زنده نگه می‌دارد و خاطره‌هایش را همیشه همراه ما مخاطبان خواهد ساخت!

هنر و کار یگانه هنری را نمی‌توان ندید و بر آن چشم بست زیرا بر ناخودآگاه مخاطب تأثیر می‌گذارد. از ویژگی‌های هنرهای تجسمی همین است که پیام‌ها را در خودشان زنده نگه می‌دارد و روزآمد می‌کند و شامل مرور زمان نمی‌شود و هر دوره تازه به نظر می‌رسد.

[۳] برآورد کیفی شما از هنر مقاومت به‌ویژه در مقایسه با هنر دفاع مقدس چیست؟

این روند در امتداد هنر دفاع مقدس است. هنر دفاع مقدس ما نقطه آغاز بود و این جنبش در ادامه هنر دفاع مقدس است و همچنان ادامه دارد و کاملاً همسو و هم‌جهت است و آن‌شالا...

به قیام حضرت مهدی عج وصل می‌شودو آنجاست که کمال خودش را پیدا می‌کند.

[۴] چرا به آثار هنر مقاومت غزه نمی‌شود عنوان سفارشی و شعاری داد هرچند سوبه‌های مشخص و جهت‌دار و پرنده‌ای در معناهای‌شان دیده می‌شود؟

دقیقا همان‌طور که گفتید سفارشی و شعاری نیست زیرسافارش شده از بالا است. به‌نوعی دارای سوبه‌های هنری و حیانی و الهامی و اشرافی است و پدیدآورنده می‌داند با دلش طرف است و دلش سفارش را گرفته به همین دلیل هیچ کارفرمایی در کار نیست و دل هنرمند آن بارقه و داده را پذیرفته و آن را در متن اثر احیا می‌کند و به آن زندگی تازه می‌بخشد، زیرا این فرایند داده‌جنان که گفتیم زنده است، از دل جوشیده و از درون شکل گرفته است. از این رو بهترین تأثیر را دارد و چنین کاری را با میلیون‌ها پول نمی‌توان سفارش داد و تولید کرد.

[۵] می‌دانیم که تعهد هنرمند به کارش است و پیام از متن هنری هرگز قابل انتزاع و جدادانستن نیست؛ منتها همچنان مسئولان و تصمیم‌گیران موثر در فرهنگ و هنر کشور ما پسى دورند از جریان روز و با دخالت‌هاشان آسیب‌زا هستند نه کمک‌کار هنر و هنرمندا!

هنرمند امروز مخصوصاً در جریان مقاومت غزه منتظر نمی‌ماند که دیگران و تصمیم‌گیرندگان چه می‌گویند درواقع دلش است که سفارش را می‌گیرد و می‌پذیرد و به آن پاسخ می‌دهد دیگر آن تعهدات اداری و مانند آن نیست. از این رو چنین آثاری با ارزش است و ارزشی به شمار می‌رود. البته مسئولان فرهنگی باید در روند حمایت و راه‌های انتشار اثر تسهیلاتی فراهم کنند تا کارهای این چنینی زودتر منتشر شود و به مردم و مخاطبان برسد، روند فراگیری و مردمی‌ شدن این آثار را فراهم کنند و بیش از این کاری نمی‌توانند برای هنرمند انجام دهند مثلاً به هنرمند ایده و فکر تزریق کنند هنرمند خودش دارای ایده و اندیشه است و در دلش بارقه‌ها باران می‌شود تنها کاری که مسئولان باید انجام دهند این است که برای انتشار این آثار فکری کنند. محل آثار هنر مقاومت دیگر آن‌لبه‌ها و موزه‌ها و گالری‌ها نیست بلکه در دل تک‌تک مردم‌انی است که دل‌شان برای این مهم می‌تبد و اخبارش را پیگیری می‌کنند. اینجا به این نکته می‌رسیم که هنر متعهد، هنری است که درون مردم و در متن زندگی باشد. امروز

قاب

نقاشی شنی «محیا»

اثر هنری «محیا» یک نقاشی شنی است که با الهام از جنایت‌های اخیر در غزه و سخنان مقام معظم رهبری در این زمینه تولید و منتشر شده است. رهبر معظم انقلاب روز ۱۳ آبان در دیدار با هزاران نفر از دانش‌آموزان و دانشجویان تأکید کردند: «دل‌های ما به خاطر مصائب مردم فلسطین و به‌خصوص غزه خون است اما با نگاه عقیق به صحنه معلوم می‌شود پیروز این میدان مردم غزه و فلسطین هستند که توانستند کارهای بزرگی انجام دهند.»

پرسه در کوچه‌های مجازی

عطیه عیار نویسنده و مترجم

سنگ پای اسرائیلی

یکشنبه، یکی از روزنامه‌های کانادا خبری را نقل کرد مبنی بر این‌که تروود موافقت کرده ۵۰۰هزار پناهنده فلسطینی ساکن غزه را بپذیرد. چون دولت اسرائیل معتقد است کانادا سیاست‌های مهاجری‌ذیر آسانی دارد و فرآیند این انتقال دردسر کمتری خواهد داشت. همزمان رام بن بارک، یکی از نمایندگان پارلمان رژیم هم در برنامه‌ای تلویزیونی اعلام کرده که اگر جمعیت ۲/۵ میلیونی غزه را بین صد کشور تقسیم کنیم، به هر کشور ۲۵ هزار نفر می‌رسد. وی در ادامه افزود که این مردم که در حرحال پناهجو هستند.

[۱] نه مال‌ت حلال، نه جات آزاد

شگفتا! عجیبا! و احیرتا! واقعا؟ مگر داریم؟ مگر می‌شود؟ مردمی نسل اندر نسل در سرزمینی زندگی می‌کرده‌اند. چندصد سال تاریخ پشت‌شان هست و مظاهرا این تمدن هنوز هم موجود است. زبان، لباس، رفی‌هنگ بومی، قصه‌ها و افسانه‌ها و موسیقی وابسته به آن منطقه را دارند. ۷۵ سال پیش، به‌خاطر تصمیم یک عده در جایی دیگر از دنیا، مجبور شدند از زمین‌ها و باغ‌های زمین‌شان دست بکشند و برای حفظ جان فرار کنند و بروند. از آن سال، چه سازش کردند و چه مقاومت در حرحال باخت دادند. همچنان جان‌شان مقابل گلوله متجاوز بود و مال‌شان حلال آنها.

[۲] متحذین یاری کنید

نمی‌دانم کسی هست نقشه معروف پیشروی اسرائیل در سرزمین فلسطین را ندیده باشد؟ طی این سال‌ها همه فلسطینی‌ها را تحت وحشتناک‌ترین شرایط زندگی در دو منطقه محدود جمع کرده‌اند. ساکنان کرانه‌باختری را با آپارتاید زجر می‌دهند و ساکنان غزه را با محاصره همه‌جانبه. حالا هم که شمالی شهر غزه و اردوگاه‌های اطرافش هستند. آخرین راهکار رژیم این است که غزه‌ای‌ها بروند؛ فلسطینی‌های غزه بروند. یکی از متحذین غربی‌شان هم چراغ‌اول را روشن کرده و گفته من ۵۰۰ هزار ت‌ای‌شان را تقبل می‌کنم. باقی‌را هم لابد تخص می‌کنند بین آمریکا و انگلیس و استرالیا و عربستان و....

[۳] آسیب‌به نوبت

خب! مشکل حل شد. در غزه دیگر فلسطینی نیست که بخواهیم به آتش بس و راهکار دو دولتی و هر راه‌حل احمقانه دیگری فکر کنیم. آنها در حرحال اضافی و بی‌شناسنامه بودند و فقط زمین و فضای مفید شهرک‌سازی را «اشغال» کرده بودند. لابد مرحله بعد نوبت کرانه‌باختری است.

[۴] بروید به جنم بی‌شناسنامه‌ها

جمعیت کرانه‌باختری حدود شش میلیون است. اگر ساکنان غزه صاحب شناسنامه بودند تعداد فلسطینی‌های سرزمین‌های اشغالی از تعداد ساکنان اسرائیل بیشتر می‌شد و موازنه جمعیت عرب و صهیونیست به‌هم می‌خورد. این تازه به غیر از فلسطینی تیارهایی است که در این هفت دهه در دنیا پخش شده‌اند. مصر و اردن مدت‌هاست مخالف جابه‌جایی فلسطینی‌ها و به‌خصوص غزه‌ای‌ها به کشور خود هستند، چون هم شرایط جاده‌ی به آنها را ندارند و هم می‌خواهند آنها را به‌عنوان اهرم فشار بر سر اسرائیل نگه دارند.

[۵] فرق می‌کند

حالا، سران اسرائیلی و غربی علنا اعلام می‌کنند باید اینها را فرستاد جای دیگر. غیرانسانی‌ترین پل‌ها را سر فلسطینی‌ها آورده‌اند به این امید که یا بروند یا تمام شوند! اصحابان اصلی یک سرزمین را مثل آواره و پناهنده کرده‌اند و الان می‌گویند چه فرقی می‌کند کجا پناهنده باشند. ۷۵ سال پیش چه فرقی می‌کرد فم‌اکجا پناهنده باشید؟ چرا آن همه راه را از رویا کو بیید تا فلسطین رفتید؟